

10

2020

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

Söz: Rafiq Yusifoğlu
Bəstə: Rəşid Şəfəq

MAHNI TÖHFƏSİ

MÜƏLLİM QƏLƏMİ

Müəllimin qələmi
İş görməyə tələsir.
Minaaxtaran kimi
Sətirlər üstə gəzir.

Yaxşı cümlə görəndə
Qanad çalan quş olur.
Hər səhv tapanda, sanki
Bir minaya tuş olur.

Tez kağıza qırmızı
İşarələr düzülür.
Yaralanmış qələmdən
Elə bil qan süzülür...

Əziz müəllimlər, bayramınız mübarək!

Allegretto *mf*

Mü-əl-li-min gə-lə - mi İş gör-mə-yə tə-lə - sir

Mi-na-ax-ta-ran ki - mi Sə-tir-lər üs - tə gə - zir

Nəğarət:

La la-la-la - la, La la-la-la - la, La-la-la-la, La-la-la-la - la, Hey! Hey!

La-la-la-la - la, La-la-la-la - la, La-la-la - la, La la-la-la - la, Hey!

KORONAVİRUS

Hamı düşüb təşvişə,
Koronavirus gəlir.
Ehtiyatlı olun ha,
Gizli bir casus gəlir...

Dünyanın o başından
Əsib qara yel kimi,
Yurdumuza uzanır
O, bir qara əl kimi...

Təmizlər təslim olmaz,
Sənin çirkli orduna.
Rədd ol, koronavirus,
Qayıt get öz yurduna!

Hiyləgər çaqqal kimi
Sən bizdən nə umursan?
Güclülərdən qorxursan,
Zəiflərə cumursan...

Göz dikmə qocalara,
Çəkil get, ay qurumsaq!
Anam xərəyimizə,
Vurub soğan, sarımsaq...

Sabunlayıb yumuşuq, -
Əllərimiz tərtəmiz.
Sənin qorxunc ordunla
Döyüşə hazırıq biz.

Ay cəhənnəm elçisi,
Oxşatdın bizi kimə?
Qayıt öz xarabana,
Yurdumuza üzükmə!

Alnı açıq, üzü ağ
Çıxarın bu sınağı.
Bizi Allah qorusun,
Nə karəsən sən axı...

EVDƏ QAL

Deyirlər ki, evdə qal,
Qalaq, nə deyirəm ki.
Elin dərdinə şərək
Olaq, nə deyirəm ki...

Ancaq boş durmaq olmaz,
Gərək oxuyaq, yazaq.
Şəkil çəkək, rəqs edək,
Virusa qəbir qazaq.

Böyükləri bezdirib,
Haray-həşir salmayaq.
Hamımız evdə qalaq,
Ancaq bekar qalmayaq...

Yenə dərs başlayacaq,
O günlər deyil uzaq.
Dönəcəyik məktəbə,
Alnı açıq, üzü ağ...

QOTUR KEÇİ

Hey hoppanıb düşürsən,
Ürəyindən nə keçir?
Bir sürünün adını
Batırsınmı bir keçir?

Qanmazın biri qanmaz,
Niyə sözə baxmırsan?
Sən ağzına, burnuna
Heç maska da taxmırsan.

Bilmirsənmi virus var,
Qoturun biri qotur.
Bədsir gəzdin örüşdə,
Get xarabanda otur...

Yoluxdurma sürünü,
Yoluxdurma naxırı.
Heç yaxşı olmayacaq
Bu işlərin axırı...

TƏZƏ XORTDAN

Hamı düşüb təşvişə,
Şəhərə Xortdan gəlib...
Girib virus cildinə,
Xortlayıb gordan gəlib.

Özünü qoruyun,
Gəzməyin veyil-veyil.
Zarafatı xoşlamır,
O, adi Xortdan deyil.

Asanlıqla aşır o,
Sərhədləri, sədləri,
Dərələri, dağları,
Bərələri, bəndləri..

Minib süpürgəsini
Gəlir hey uça-uça.
Tanımır arvad, uşaq,
Tanımır cavan, qoca.

Vecinə də almır o,
Bu varlıdı, ya kasıb?
Hamını evə yığib,
Hamını küncə qısıb.

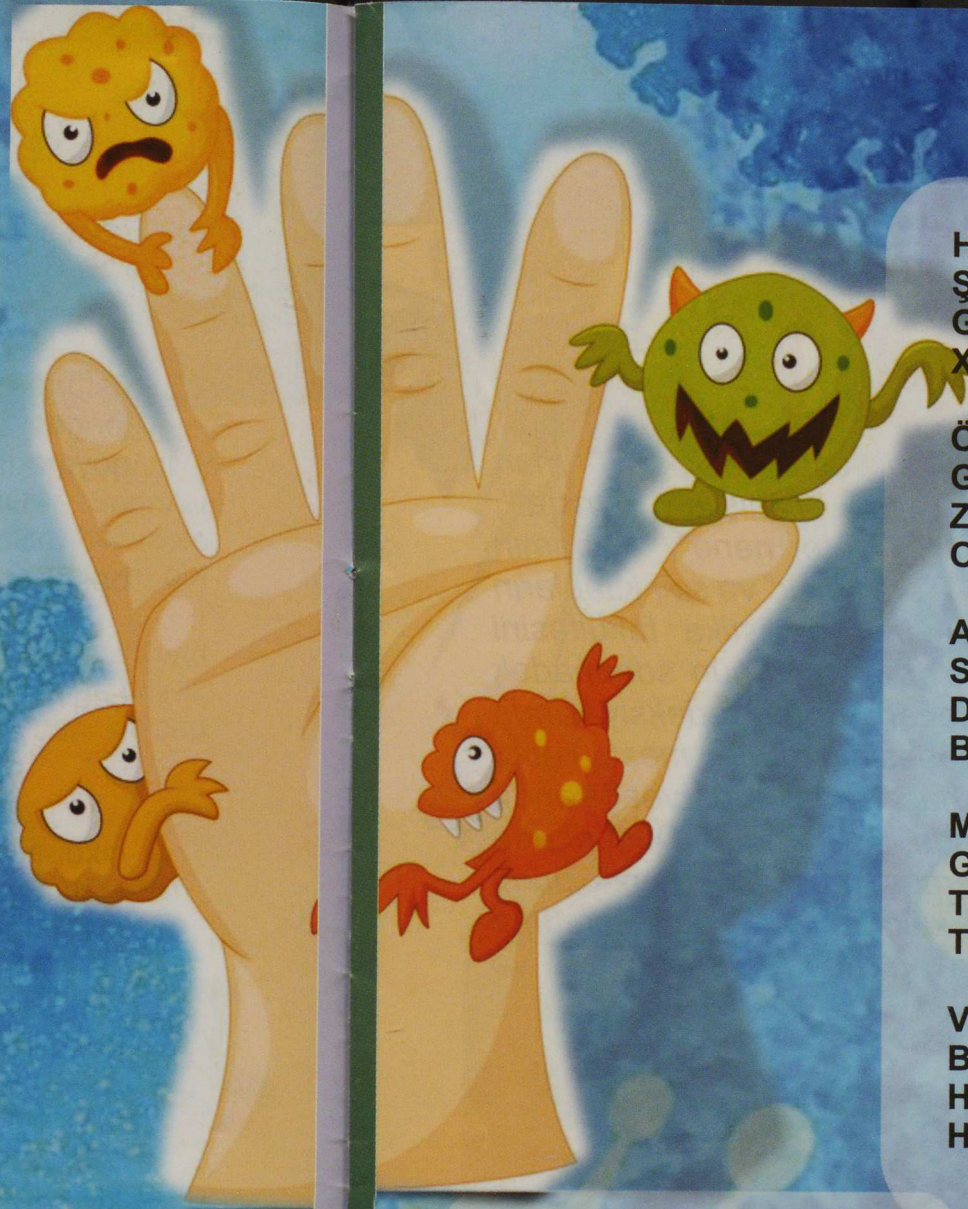
Vəziyyət çox gərgindi,
Davam etsə "Evdə qal",
Məktəb tez açılmasa,
Çox düşəcək evdə qal...

Görünməsə də gözə,
Başında bir tacı var.
Ancaq qorxma, dünyada
Hər dərdin əlacı var.

Əllərini yumasan,
O, haray qoparacaq.
Küçəyə çıxanları
Özüylə aparacaq...

Qoy həkimlər tapsınlar
Bu dərdin əlacını.
Alıb yerə çırpınlar
Onun qorxunc tacını!

Biryolluq məhv etsinlər
Bu koronavirusu.
Hər azardan, bezardan
Bizi Allah qorusun...

İNŞAATÇI QOB

(İrland nağılı)

Sizə inşaatçı Qob haqqında qədim bir nağıl danışmaq istəyirəm. Onu bütün İrlandiyada hamı tanıyır və hörmət edirdi. Qobun həyat yoldaşı da çox ağıllı bir qadın idi.

Bir dəfə Qob Fransaya saray tikməyə gedəndə öz yeniyetmə oğlunu da özü ilə apardı. Bir isti yay günü idi. Onların ikisi də yol getməkdən yorulub əldən düşmüşdülər. Bu cür uzaq səfərə alışmayan oğlan daha çox yorulmuşdu.

Günorta, günün qızmar vaxtında onlar Kruax Qorm adlı uca bir dağın ətəyinə çatdılar. Ata dedi:

- Oğul, bu uca dağın o biri üzünə aşıb keçmək üçün öz qoca atana kömək elə!

Uşaq təəccüblə atasına baxıb dedi:

- Ata, heç düşünürsən nə danışdığını? Mən heç özüm yeriye bilmirəm, səni o dağın başına necə qaldırım?

- Neyləmək olar, onda eva qayıdaq! - Qob oğluna dedi.

Beləliklə, onlar evlərinə qayıtdılar.

Səhəri gün ata oğlunu yenə səslədi:

- Gəl yarımçıq qalan yolumuza davam eləyək. Yəqin ki, Allah özü bizə kömək eləyər.

Onlar yola düşdülər. Hava dünənkindən də isti idi. Onlar Kruax Qorm dağına çatanda getməyə heç taqətləri də qalmamışdı. Dəhşətli dərəcədə yorulmuşdular. Ata dedi:

- Ağıllı balam, kömək elə mənə, o dağın zirvəsinə qalxaq.

Oğlan dedi:

- Ay kişi, nə danışsən? Deyəsən lap ağılını itirmisən. Mən heç özüm yeriye bilmirəm, sən boyda kişini necə dağa qaldırım?

Ata yenə sakit səslə dedi:

- Onda geri qayıdaq.

Onlar yenə suyu süzülmüş halda evə qayıtdılar.

Axşam yorğun uşaq yatağına uzanıb yatmaq istəyəndə anası ondan soruşdu:

- İki gündür ki, hər səhər atanla səfər adı ilə evdən çıxır, axşam geri qayıdırınız. Bunun səbəbi nədir?

- Ana, - oğlan dedi. - Mənə elə gəlir ki, ağılı-huşu yerində deyil. Hər

gün Kruax Qorm dağının ətəyinə çatanda yorğun, gücsüz uşağa deyir ki, mənə qucağına alıb, dağın o biri tərəfinə apar.

Bunu eşidən ana söylədi:

- Oy, mənim balam, böyük dünyanı görmək üçün sən hələ çox şey öyrənməlisən. Sabah həmin dağın ətəyinə çatanda atana ya "Meşə ququ quşları", ya "Tənha adanın kraliçası", ya da "Möcüzələr diyarının şahzadəsi" nağılını danışsən.

Növbəti gün dağın ətəyinə çatanda oğlan qoca atasına dedi:

- Ata, İrlandiya kralının üç oğlu haqqında nağılı heç olmasa bircə dəfə dinləmişəm?

- Bir dəfə nədi, mən o nağılı dəfələrlə dinləmişəm.

- Onda bir dəfə də dinlə, - deyib, uşaq həmin nağılı danışmağa başladı. Bu uzun, maraqlı nağıl qurtaranda qoca başını qaldırıb gördü ki, uca Kruax Qorm dağı arxada qalıb. O, təbəssümlə oğluna dedi:

- Oğlum, sən öz ananın balasısan. Bu gün çox asanlıqla ikimizi də dağın bu üzündən o biri üzünə apara bildin...

Bəli, mənim əziz oxucularım, dünyanın qədim, möcüzəli nağılları insanı dünyanın ən uca dağlarının başına belə qaldırmağa qadirdir...

Tərcümə edən: R.Y.Əliyev